

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/136/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117216742
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7117216742.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu: H. G., F.. XX.X.XXXX, T. D. XX, H., zastúpeného Ing. Igorom Kračúnom, bytom v Banskej Bystrici, Nová 19, proti žalovaným: X) A. E.P., F.. XX.X.XXXX, Q. T. P.-C. U., P., X) Ľ. E., F.. XX.X.XXXX, Q. T. P.-C. U., P., o zaplatenie 2.001,36 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 22. novembra 2019 č.k. 19C/22/2017 - 124 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.

O d m i e t a odvolanie žalovaných proti výroku II. rozsudku.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.001,36 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 3.8.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením čo i len jedného žalovaného v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného zaniká (výrok I/), žalobu v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol (výrok II/) a žalobcovi vo vzťahu k žalovaným s vyjadrením ich solidarity priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok III/).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, podanej na súd dňa 19.6.2017, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným solidárneho zaplatenia sumy 2.001,36 EUR a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od podania žaloby na súd do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia s tvrdením, že je vlastníkom bytu č. XX nachádzajúceho sa na X. poschodí v bytovom dome súp. č. 866, vchod č. X v P. F. K. P. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach a na pozemku o veľkosti 283/10000 (ďalej aj „byt“), ktorý bez právneho titulu užívali žalovaní v rozhodnej dobe roku 2016, na základe čoho si žalobca voči žalovaným uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume vynaložených nákladov spojených s jeho užívaním za rok 2016, a to vo výške zálohových platieb 159,55 EUR x 12 mesiacov a nedoplatku na vyúčtovaných službách vo výške 86,86 EUR, t.j. spolu 2.001,36 EUR. Vlastnícke právo k predmetnému bytu žalobca nadobudol na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 29.4.2013 potom, ako byt bol ešte dňa 3.4.2013 vydražený spoločnosťou AZ Kapital, s.r.o., ktorá žalobcovi predmet dražby predala na základe spomínanej kúpnej zmluvy.

3. V odôvodnení súd poukázal i na obranu žalovaných založenú na tvrdení, že v osobitnom konaní sa domáhajú určenia neplatnosti dražby vo vzťahu k predmetnému bytu, nepoznajú žalobcu, ktorý voči

nim vedie rozsiahle žaloby, hoci vlastníkom bytu nie je, na LV č. XXXXX sa žalobca ako vlastník bytu vyskytol za záhadných okolností, na základe čoho si svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti uplatňuje nezákonným a podvodným spôsobom, žiadny byt žalobca neprenajíma a nemá nijaký zákonný dôvod od žalovaných požadovať akékoľvek finančné prostriedky.

4. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval, že vzhľadom na spornosť otázky vlastníckeho práva žalobcu k predmetnému bytu, prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C/100/2013. Zo zistenia, že súd žalobu o neplatnosť dražby týkajúcej sa predmetného bytu v konaní sp. zn. 12C/100/2013 zamietol rozsudkom zo dňa 1.6.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4.6.2019, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2019, prvoinštančný súd vyvodil, že žalobca v konaní preukázal, že ako výlučnému vlastníkovi bytu mu svedčí aktívna legitímácia v spore. Vychádzajúc zo zistenia z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie M., že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu od apríla roku 2013 a z nespornej skutkovej okolnosti, podľa ktorej v rozhodnej dobe - kalendárny rok 2016, žalovaní bez právneho titulu užívali predmetný byt, t.j. predmet výlučného vlastníctva žalobcu a súčasne za toto užívanie sa nepodieľali na žiadnych platbách, po právnom posúdení veci podľa § 451 ods. 1 a 2, § 456 Občianskeho zákonníka dospel súd k záveru, že na strane žalovaných vzniklo bezdôvodné obohatenie v žalovanej čiastke 2.001,36 EUR, ktorá predstavuje jednak sumu nedoplatku na vyúčtovaných službách spojených s užívaním predmetného bytu za kalendárny rok 2016 a jednak sumu zálohových platieb za kalendárny rok 2016 vo výške 12x 159,55 EUR.

5. Výrok o príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky odôvodnil prvoinštančný súd aplikáciou § 563, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Dôvodil, že žalovaní sú s úhradou žalovanej čiastky stále v omeškaní, popri istine sú tak povinní zaplatiť tiež úrok z omeškania v jeho zákonnej výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni 2.8.2017, kedy žalovaným bola doručená žaloba. Nakoľko v danom prípade nároku sa žalovaní ako dlžníci dostali do omeškania až márnym uplynutím výzvy na plnenie, za ktorú je nutné považovať žalobu vzhľadom na absenciu akejkoľvek predchádzajúcej výzvy na plnenie, súd žalobu v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorého neúspech v konaní bol nepatrný, má voči žalovaným s vyjadrením ich solidarity právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podali včas odvolanie žalovaní z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie žalovaní v odvolaní vytkli, že rozhodol bez žalovaných a bez toho, aby žalovaným umožnil využiť zákonné prostriedky obrany. Následne v odvolaní žalovaní zopakovali, že žalobca nemá voči žalovaným žiadny zákonný dôvod a právny nárok na požadované plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia, že žalobca žiadne dôkazy nepredložil a chce sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalovaných. Opätovne zdôraznili, že žalobca nie je vlastníkom označeného bytu, stal sa vlastníkom bytu podvodným spôsobom, bez toho, aby o tom žalovaní mali vedomosť. Akcentovali pritom, že konanie na Okresnom súde Košice I vedené pod sp. zn. 24C/164/2016 o určenie vlastníctva k bytu nie je právoplatne skončené, a právoplatne skončený nie je ani spor o obnovu konania o určenie neplatnosti dražby bytu vedené pod sp. zn. 12C/100/2013.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných nevyjadril.

9. Odvolací súd (§ 34 CSP) skôr než pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku, zaoberal sa otázkou prípustnosti odvolania a dospel k záveru, že v prvom rade je bez ďalšieho potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP odmietnuť odvolanie žalovaných proti výroku II/ rozsudku, ktorým bola žaloba žalobcu v prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol, a to z dôvodu, že týmto výrokom nebola žalovaným spôsobená žiadna ani nepatrná ujma, a preto žalovaným chýba oprávnenie

na podanie odvolania proti tomuto výroku v zmysle § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať iba strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

10. Následne odvolací súd po zistení, že žalovaní podali odvolanie proti výrokom I/ a III/ rozsudku v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných proti výroku I/ a II/ rozsudku nie je opodstatnené. Rozsudok je vo výrokoch I/ a III/ vecne správny. Správne, presvedčivé, zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na doplnenie správnosti rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaných odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 180 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobe žalobcu vyhovel vychádzajúc zo záveru, že žalovaní, tým, že v rozhodnom období roku 2016 užívali označený byt bez toho, aby za jeho užívanie platili akúkoľvek odplatu žalobcovi, ktorý v rozhodnom čase bol bezpochyby výlučným vlastníkom bytu, bezdôvodne obohatili sa obohatili na jeho úkor.

12. Súd prvej inštancie správne nárok žalobcu vo vzťahu k žalovaným kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého základné znaky vyplývajú zo zákonom deklarovanej povinnosti toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

13. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Súd prvej inštancie v posudzovanej veci náležite skúmal existenciu predpokladov, ktoré musia byť splnené v každom prípade bezdôvodného obohatenia (neoprávneného nadobudnutia majetkových hodnôt), a to: získanie majetkového prospechu žalovanými (obohatenými), protiprávnosť obohatenia, majetková ujma žalobcu (ochudobneného) a príčinná súvislosť medzi neoprávneným nadobudnutím majetku alebo majetkového práva obohatenými a majetkovou stratou žalobcu. Aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia má osoba, ktorej vznikla majetková strata nadobudnutím bezdôvodného obohatenia zo strany obohateného. Pasívna vecná legitimácia je daná u obohateného, t.j. toho, kto sa bezdôvodne obohatil.

15. Získanie majetkového prospechu je nadobudnutie hodnôt vyjadriteľných v peniazoch. Obohatenie možno charakterizovať nielen zväčšením majetku (zvýšením aktív), ale aj nenastúpením očakávaného zníženia majetkového stavu, poprípade znížením pasív. „Protiprávnosť“, resp. „bezdôvodnosť“ materiálneho prospechu (bezdôvodného obohatenia) znamená spôsob vzniku obohatenia, ktorý nie je právnym poriadkom aprobovaný. Podmienkou vzniku záväzku z bezdôvodného obohatenia je teda zmenšenie majetku, t.j. úbytok v majetkových pomeroch ochudobneného, ktorý je vyjadriteľný peňažným ekvivalentom. Bezdôvodné obohatenie a majetková ujma ochudobneného musia byť vo vzájomnom pomere príčiny a následku.

16. V situácii, ak je z obsahu súdneho spisu a preskúmaného rozsudku zrejmé, že žalovaní užívali v rozhodnom období označený byt vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu, t.j. bez nájomnej zmluvy alebo iného titulu oprávňujúceho ich k výkonu užívacieho práva, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní vychádzal z úsudku, že žalobca preukázal naplnenie uvedených podmienok pre uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v súdnom konaní, náležite pritom vychádzajúc z premisy, že žalovaní ako neoprávnení užívatelia majú postavenie obohateného, pretože nesporne v rozhodnom

období vykonávali právo užívania cudzej veci (bytu), za ktoré by za štandardných okolností museli poskytovať odplatu.

17. Žalovaní pritom vo svojom odvolaní neuviedli žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov a právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, pokiaľ v tomto smere vo svojom odvolaní iba bez ďalšieho zopakovali, že žalobca nemá voči žalovaným žiadny zákonný dôvod a právny nárok na požadované plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia, že žalobca žiadne dôkazy nepredložil a chce sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalovaných, že žalobca nie je vlastníkom označeného bytu, stal sa vlastníkom bytu podvodným spôsobom, bez toho, aby o tom žalovaní mali vedomosť, a že konanie na Okresnom súde Košice I vedené pod sp. zn. 24C/164/2016 o určenie vlastníctva k bytu nie je právoplatne skončené, a právoplatne skončený nie je ani spor o obnovu konania o určenie neplatnosti dražby bytu vedené pod sp. zn. 12C/100/2013. Súd prvej inštancie v tomto smere náležite vychádzal zo zistenia z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie M., že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu od apríla roku 2013.

18. Žalovaní neopodstatnene vo svojom odvolaní spochybňovali správnosť vyhovujúceho výroku rozsudku námietkou neexistencie vlastníctva žalobcu k označenému bytu neopodstatnene. V zmysle § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 [§ 7 písm. c/ - údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti /ďalej len "vlastník"/ a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a ak ide o cudzinca iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam] sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

19. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak (§ 192 CSP).

20. V skutkových okolnostiach danej veci ani podľa názoru odvolacieho súdu nebol ohľadne vlastníctva žalobcu k označenému bytu preukázaný opak, preto niet relevantného dôvodu spochybňovať jeho aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku žalobcu, než ako rozhodol súd prvej inštancie, ktorý tak žalobcovi ako aj žalovaným vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali všetky svoje procesné práva.

21. V obsahu súdneho spisu nemá oporu tvrdenie žalovaných v odvolaní, že súd rozhodol bez žalovaných a bez toho, aby žalovaným umožnil využiť zákonné prostriedky. Žalovaní sa vyjadrili k žalobe písomným podaním zo dňa 8.8.2017 (č.l. 10 až 12 súdneho spisu), dňa 12.10.2017 súd prvej inštancie na adresu P. X, P. doručil žalovaným v 1. a 2. rade uznesenie zo dňa 4.10.2017 č.k. 19C/22/2017-19, ktorým poskytol žalovaným lehotu 15 dní od doručenia uznesenia, aby sa vyjadrili k vyjadreniu žalobcu doručenému súdu dňa 13.9.2017, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo žalovaní využili a vyjadrili sa písomným podaním zo dňa 16.10.2017 (č.l. 21 až 26 súdneho spisu), následne sa vyjadrili podaním zo dňa 23.3.2018 (č.l. 62 až 66 súdneho spisu). V zmysle informácie o doručovaní predvolania na deň 22.11.2019 žalovaným na nimi uvádzanú adresu P. X, P., je zrejmé, že žalovaní si predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote neprevzali (č.l. 107, 108 súdneho spisu), pričom podľa následnej lustrácie súdu prvej inštancie v Registri obyvateľov adresa trvalého pobytu žalovaných je P.- C. U., P. O. (č.l. 109, 110 súdneho spisu) a oznámenie o doručovaní uznesenia zo dňa 6.9.2019 a predvolania žalovaných na deň 22.11.2019 v zmysle § 106 ods. 3 CSP bolo vyvesené na úradnej tabuli Okresného súdu Košice I dňa 28.10.2019 (do 22.11.2019) a súčasne dňa 28.10.2019 zverejnené na webovej stránke súdu.

22. Žalovaní vo svojom odvolaní v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP preto neopodstatnene namietajú porušenie ich práva na spravodlivý súdny proces tvrdením, že súd rozhodol bez žalovaných a bez toho, aby žalovaným umožnil využiť zákonné prostriedky. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

23. Neboli zistené ani vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore.

24. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalovanými uvádzané odvolacie dôvody dané nie sú, preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

25. Žalovaní nemali úspech v odvolacom konaní, žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania mu v odvolacom konaní nevznikli, preto súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (§ 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).